

НА ЗЛОТО . . .

На злото въ безумния бързей,
пронизванъ отъ ледна мжгла,
удавихъ азъ свойтъ възтързи
и морно отпустнахъ весла.

Напредъ ли, назадъ ли се вгледамъ,
не виждамъ, не помня, не знамъ
и въ немощъ предъ смисълъ неведомъ,
взоръ склопвамъ покрусенъ и нѣмъ.

Въ тревожна мечта се унасямъ
и виждамъ презъ горестенъ сплинъ,
че въ нѣкаква свѣтла страна съмъ
на Бога най-свѣтлиятъ синъ.